

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΤΑΝΟΜΗ
1323

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 511 ●
● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

(Μέ εύκαιρία τά 1600 χρόνια άπ' τήν κοίμησι του Χρυσοστόμου. Συνέχεια του προηγούμενου)

Χειρότεροι άπ' τά ζωά!

Ίναμε σάν τά ζωά. Κτηνάθρωποι καταντήσαμε. Ένώ δέν πιστεύουμε στη θεωρία τής σωματικής εξέλιξεως, ότι δηλαδή καταγόμαστε άπό κατώτερους όργανισμούς, πνευματικά εξέλισσόμεθα αντίστροφα. Όχι προς τά πάνω, αλλά προς τά κάτω.

- Άπό άνθρωποι γινόμαστε άπάνθρωποι.
- Μισάνθρωποι.
- Κτηνάθρωποι.
- Άνθρωποκτόνοι.

Δυό είναι οι ζοφερές άποδείξεις, πού μās κατεβάζουν σέ σκαλοπάτια χειρότερα άπ' εκείνα τής άποκτηνώσεως.

● Η μιά: Τά ζωά δέν κυνηγάνε τά όμογενή τους. Δέν τά κατασπαράσσουν. Δέν τά έξοντώνουν.

Ό λύκος π.χ. είναι λύκος, αλλά δέν έξοντώνει τό όμογενές, τό λύκο.

Τό λιοντάρι δέν έξοντώνει τό λιοντάρι.

Έμείς «άλλήλους δάκνομεν» (Γαλ. ε' 15). Ό ένας άνθρωπος τρώει τόν άλλον.

□ Άκούστηκε ποτέ ό λύκος νά πνίγει λυκόπουλά του; Ποτέ. Ό άνθρωπος είν' αυτός, πού στραγγαλίζει τά παιδιά του. Σκοτώνει τά σπλάχνα του. Κάθε χρόνο στην Ελλάδα άνθρωπόμορφα θηρία σκοτώνουν περίπου 300.000 παιδιά! Τά ώραιότερα ανθρώπινα όντα, τά άθωότερα, τά κυοφορούμενα βρέφη, τά έξοντώνει φρικιαστικά ό ίδιος ό άνθρωπος, ό ίδιος ό πατέρας, ή ίδια ή μητέρα! «Μή γάρ λύκος γέγονας ή λέων, ως είσιών είς πόλιν άπαντας είς φυγήν τρέπει; Μάλλον δέ λύκος μέν λύκον ούκ άν ποτε έλάση, ουδέ λέων λέοντα, αλλά συναγελάζονται, τήν κοινωνίαν τής φύσεως αιδούμενοι· σύ δέ, ό μετά τής φύσεως και έτερα πολλά

δικαιώματα ἔχων ἡμερότητας, ταπεινοφροσύνης, ἰσονομίας, τί γίνῃ τῶν θηρίων θηριωδέστερος καί διά τό ἄλογον τῶν λογικῶν καταφρονεῖς;» (Ε.Π.Ε. 8α, 310). Μετά φρασις: Ἐγίνες, λοιπόν, λύκος ἢ λιοντάρι, ὥστε μπαίνοντας σ' ἓνα χωρὸν νά προκαλῆς τόν τρόπο; Ἡ μάλλον ὁ λύκος εἶναι καλύτερος. Διότι λύκος ποτέ δέν ἐξοντώνει λύκο, οὔτε τό λιοντάρι ἐξοντώνει ἄλλο λιοντάρι. Συναγελάζονται τά ὁμοειδῆ ζῶα, σάν νά σέβωνται τήν κοινωνία τῆς φύσεως. Ἐσύ ὁμως, πού πλάστηκες μέ σπουδαιότερα δικαιώματα καί χαρίσματα, ὥστε νά εἶσαι ἡμερος, ταπεινός, ἰσόνομος, γιατί καταντᾶς πύθην θηριώδης ἀπ' τά θηρία καί μέ τίς ἄλογες πράξεις σου καταφρονεῖς τά λογικά;

□ Ὁ Θεός δέν θά μᾶς καταδικάσῃ γιά τήν ἁμαρτία μας, ἀλλά γιά τή θηριωδία μας, γιά τήν ἀπανθρωπία μας, γιά τό ἀνοικτίριμον καί ἀνελετήμον, γιά τή σκληροκαρδία μας (Ρωμ. β' 5).

Θέτει ὁ ἱερός Πατήρ στό στόμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ, τά ἐξῆς λόγια: «Οὐ κρίνω, φησί, τήν ἁμαρτίαν, ἀλλά τήν ἀπανθρωπίαν. Οὐ κρίνω τοὺς ἁμαρτήσαντας, ἀλλά τοὺς μή μετανοήσαντας. Ὑπέρ ἀπανθρωπίας ὑμᾶς καταδικάζω, ὅτι ἔχοντες τοσοῦτον καί τηλικούτον φάρμακον σωτηρίας, τήν ἐλεημοσύνην, ἐν ἧ ἐξηλείφετο πάντα τά ἁμαρτήματα, παρήκατε τοσαύτην εὐεργεσίαν. Ὀνειδίζω τοῖνυν τήν ἀπανθρωπίαν ὡς ρίζαν κακίας καί πάσης ἀσεβείας. Ἐπαινώ τήν φιλανθρωπίαν ὡς ρίζαν πάντων τῶν ἀγαθῶν. Καί ἀπειλῶ τοῖς μέν πῦρ αἰώνιον. Τοῖς δέ βασιλείαν οὐρανῶν ἐπαγγέλλομαι» (Ε.Π.Ε. 30,278-280).

Μετά φρασις: Δέν κρίνω, λέει ὁ Κύριος, τήν ἁμαρτία, ἀλλά τήν ἀπανθρωπία. Δέν κρίνω ἐκείνους, πού ἁμαρτήσαν, ἀλλ' ἐκείνους, πού δέν μετανόησαν. Σᾶς καταδικάζω γιά τήν ἀπανθρωπία σας, διότι, ἂν καί εἶχατε τόσο μεγάλο καί τέτοιου εἴδους φάρμακο σωτηρίας, τήν ἐλεημοσύνην, πού σβήνει τά ἁμαρτήματα, σεῖς περιφρονήσατε μιά τόσο μεγάλη εὐεργεσία. Κατηγορῶ, λοιπόν, τήν ἀπανθρωπία, σάν τή ρίζα τῆς κακίας καί

κάθε ἀσεβείας. Ἐπαινώ τή φιλανθρωπία, σάν τή ρίζα ὄλων τῶν ἀγαθῶν. Καί ἀπειλῶ τοὺς πρώτους μέ τό αἰώνιο πῦρ τῆς κολάσεως. Ὑπόσχομαι δέ στοὺς δευτέρους τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

□ Ἀπάνθρωποι, ἀνθρωποκτόνοι. Τό ὄπλο, πού σκοτώνουμε τοὺς ἄλλους, δέν εἶναι μόνο τό περίστροφο τοῦ μίσους. Εἶναι καί τό δηλητήριο τῆς συκοφαντίας. Καί τό ὑπουλο μέσο τῆς ἀδιαφορίας. «Πᾶς ὁ μισῶν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν» (Α' Ἰωάν. γ' 3).

Σύναξις ἀγρίων παθῶν!

● Τό ἄλλο δεῖγμα, ὅτι βρισκόμαστε πολλά σκαλοπάτια κάτω ἀπ' τά κτήνη:

Τά ζῶα διακρίνονται συνήθως γιά ἓνα ἄγριο πάθος. Στόν χωρὶς Χριστό καί μετάνοια ἀνθρωπο φωλιάζουν κάποτε πολλά μαζί ἄγρια πάθη.

Ὁ Θεός μᾶς ἐπλασε νά γίνουμε ἰσαγγελοι. Κι ὁ Χριστός σταυρώθηκε κι ἀναστήθηκε, γιά νά μᾶς συν-εγείρῃ καί νά μᾶς συγ-καθίσῃ σέ ἀγγελικά ὕψη.

Ἐμεῖς δεχόμεστε τήν κόλασι, τή φρικτή δηλαδή γιά τήν ἀνθρώπινη ἀξία τιμωρία, νά μεταποιούμεστε σέ κτήνη. Ἐκεῖνος, ὁ πανάγαθος Θεός, μᾶς χαρίζει τή μεταμόρφωσι. Ἐμεῖς ἐπιδιώκουμε τήν παραμόρφωσι.

□ Χειρότεροι ἀπ' τά κτήνη κι ὡς πρὸς τό πλῆθος τῶν παθῶν. «Ὅσον κακόν, τοῦ Χριστοῦ θέλοντος ἡμᾶς ἐξ ἀνθρώπων ἰσαγγέλους ποιεῖν, αὐτοὺς ἐξ ἀνθρώπων εἰς θηρία μεταποιεῖν. Τό γάρ τῆ γαστρί δουλεύειν καί τῆ τῶν χρημάτων ἐπιθυμία κατέχεσθαι, καί ὀργίζεσθαι καί δάκνειν καί λακτίζειν, οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλά θηρίων ἐστίν. Καίτοι τά μέν θηρία εἶνα ἕκαστον ἔχει πάθος, καί τοῦτο κατά φύσιν. Ὁ δέ ἄνθρωπος, ὁ τῶν λογισμῶν τήν ἀρχήν ἐκβαλὼν καί τῆς κατά Θεόν πολιτείας ἀποραγείς, πᾶσιν ἑαυτὸν ἐπιτρέπει τοῖς πάθεσι. Οὐκ ἐπι θηρίον γίνεται μόνον, ἀλλά τέρας πολύμορφόν τι καί ποικίλον» (Ε.Π.Ε. 12,468). Μετά φρασις: Πόσο φοβερό κακό! Ἐνῶ ὁ Χριστός θέλει ἀπό ἀνθρώπους νά μᾶς κἀνῃ ἀγγέ-

λους, ἔμεῖς οἱ ἴδιοι ἀπὸ ἄνθρωποι παραμορφωνόμαστε σέ θηρία. Διότι τό νά ὑποδουλώνεται κανεῖς στή γαστέρα ἢ στά χρήματα, τό νά ὀργίζεται καί νά δαγκώνη ἢ νά κλωτσᾷ, αὐτά εἶναι χαρακτηριστικά ὄχι ἀνθρώπων, ἀλλά ζώων. Μολονότι τά μέν θηρία καθένα ἔχει ἕνα πάθος, κι αὐτό μάλιστα κατά τή φύσι του. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πού πέταξε τή λογική ἀρχή καί ἀποκόπηκε ἀπ' τή ζωή κατά Θεόν, αὐτός ἀφήνει τόν ἑαυτό του νά γίνεται ὑποχείριο ὄλων τῶν παθῶν. Δέν καταντᾷ μόνο θηρίο, ἀλλά γίνεται τέρας πολύμορφο καί ποικιλόμορφο.

□ Ὁ Χριστός καθιστᾷ τήν ὑπαρξί τοῦ ἀνθρώπου σύναξι χαρίτων καί χαρισμάτων, ἀρετῶν καί οὐρανίων ἐμπειριῶν. Κι ὁ ἄνθρωπος καταντᾷ τόν ἑαυτό του σύναξι ὄλων τῶν κακιῶν.

Τά θηρία ὅλα, ἐκπροσωπώντας καθένα ἕνα ἄγριο πάθος, συνωστιζονται μέσα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπό ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταβάλλεται σέ σπήλαιο ληστῶν, σέ φωλιά ἀγρίων πνευμάτων. *«Μυρία ὁ βίος ἐργάζεται κακά. Θηρία τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ καί θηρίων ἀλογωτέρους. Ἄπερ γάρ ἐν ἐκάστη φύσει τῶν θηρίων ἐστί, ταῦτα πολλάκις εἰς ἕνα ἄνθρωπον συνήγαγε καί τό πᾶν ἀνέτρεψε»* (Ε.Π.Ε. 16β,76). Μετάφρασις: Ἡ ζωή φτιάχνει πολλά κακά. Κάνει τοὺς ἀνθρώπους θηρία καί ἀλογωτέρους ἀπ' τά θηρία. Ὅσα σέ μιά-μιά ἀπ' τίς φύσεις τῶν θηρίων ὑπάρχουν, ὅλα μαζί τά συγκεντρώνει μέσα σ' ἕνα μόνο ἄνθρωπο. Ἔτσι ἀνατρέπει τά πάντα.

Χειρότεροι ἀπ' τοὺς δαίμονες!

Ὁ τιμημένος ἄνθρωπος, μόνος του ὑποτιμᾶται. Τό ἐπέσημανε αὐτό κι ὁ Δαβίδ: *«Ἀνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὡμοιώθη αὐτοῖς»* (Ψαλμ. μὴ' 12). Κι ἀναφέρεται στὸν ἄνθρωπο πρὶν ἀπ' τή χάρι.

● Τό τραγικό εἶναι, ὅτι καί μετὰ τή χάρι ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ σάν ζῶο. Παραμένει ὑλιστής καί εὐδαιμονιστής. Καμμιά

φιλόσοφο σκέψι δέν κάνει. Καθόλου ν' ἀνεβῆ δέν θέλει. Καί τή χριστιανική του ἰδιότητα ἀκόμα τήν ἀνακατεῖ μετὰ τή χλιδή καί τήν καλοπέρασι, μέ τό φαγοπότι καί τόν αἰσθησιασμό.

Τά ζῶα ἐνεργοῦν κατά φύσιν. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται καταγέλαστος, γιατί ἐπιλέγει τό παρά φύσιν. *«Τί τοῦ μεθύοντος αἰσχροτέρον; Καταγέλαστος οἰκέταις, καταγέλαστος ἐχθροῖς, ἐλεεινός παρά φίλοις, μυρίας καταγνώσεως ἄξιος, θηρίον ἐστί μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος. Τό γάρ πολλά σιτεῖσθαι παρδάλεως καί λέοντος καί ἄρκτου ἐστίν»* (Ε.Π.Ε. 16α,120). Μετάφρασις: Ὑπάρχει τίποτε αἰσχροτέρο ἀπ' τόν μπεκρή; Καταντᾷ γελοῖος καί στοὺς δικούς του καί στοὺς ἐχθρούς του. Ἐλεεινός καί στοὺς φίλους του. Γίνεται ἀξιοκατάκριτος μυριάκις. Μᾶλλον μέ θηρίο μοιάζει, παρά μέ ἄνθρωπο. Διότι τό νά καταβροχθίζη κανεῖς πολλά εἶναι ἴδιο τῆς ἀρκούδας, τοῦ λιονταριοῦ καί τῆς λεοπαρδάλεως.

● Τό τραγικώτερο: Τό παιδί τῆς χάριτος καταντᾷ ὑποχείριο τοῦ διαβόλου. Τυφλό του ὄργανο. Κατρακυλᾷ σέ ἄβυσσο σατανικώτερη τοῦ... Σατανᾶ! Ὁ Σατανᾶς ἔχει ἐσωτερικά πάντοτε τήν πρόθεσι νά κάνη κακό. Ἄλλ' ἐξωτερικά πολλές φορές καμουφλάρεται. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος καί ἐσωτερικά βράζει ἀπὸ δαιμονιώδη πάθη, ἀλλά καί ἐξωτερικά ἐκδηλώνεται μέ ἀγριότητα καί σκληρότητα, τότε γίνεται δαιμονικώτερος τῶν... δαιμόνων!

Σέ μιά του ὁμιλία ὁ ἱερός Πατήρ παρουσιάζει τό δαιμονικώτερο τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί προβαίνει σέ ἐκκλησι:

Ἐπί τέλους νά γίνουμε ἄνθρωποι!

«Ὅταν μέν ἐνδοθεν δαίμονες ὦσιν, ἐξωθεν δέ θηρία καί θηρίων χείρους, ποῦ θήσομεν τοὺς τοιοῦτους, εἰπέ μοι; Ὁ δαίμων ἀνθρώπῳ πολεμεῖ, οὐ δαίμοσι τοῖς ὁμοφύλοις. Ὁ ἄνθρωπος τό συγγενές καί οἰκείον παντί τρόπῳ κακοῦ ἐπέιγεται καί οὐδέ τήν φύσιν αἰδεῖται... Γενώμεθα τοίνυν ἄνθρωποι ποτε καί εἰς τόν οὐρανόν ἀναβλέψωμεν καί τό κατ' εἰκόνα ἀπολάβωμεν καί ἀνακτησώμεθα» (Ε.Π.Ε. 18,262).

Μετάφρασις: Ὃταν ἄνθρωποι καὶ μέσα τους εἶναι σατανάδες καὶ στίς ἐκδηλώσεις τους εἶναι θηρία χειρότερα ἀπ' τὰ θηρία, τότε πές μου: Ποῦ νὰ κατατάξω τούς τέτοιους; Ὁ δαίμονας ἐχθρεύεται ἀνθρώπους, ὄχι τούς δαίμονες, τούς ὁμοίους του. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως προσπαθεῖ μέ κάθε τρόπο νὰ κάνη κακό στόν ἄλλο ἄνθρωπο, ποῦναι τοῦ ἴδιου γένους καὶ οἰκείος του. Δέν ντρέπεται οὔτε τή φύσι του... Ἐπί τέλους ἄς γίνουμε κάποτε ἄνθρωποι. Ἄς στρέψουμε τό βλέμμα πρός τόν οὐρανό. Ἄς ξαναποκτήσουμε κι ἄς ἀπολαύσουμε τό κατ' εἰκόνα Θεοῦ.

Ὁ ἰδανικός ἄνθρωπος

Ἄνθρωπος - κτηνάνθρωπος - ἀπάνθρωπος - ἀνθρωποκτόνος! Τό σχῆμα τῆς καπιούσης τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δεῖχνει καί τήν ἀνιοῦσα τοῦ ἀνθρώπου:

● Εἶσαι ἀμαρτωλός ἄνθρωπος; Μέ τή μετάνοια γίνεσαι ἅγιος ἄνθρωπος.

● Εἶσαι ἀπάνθρωπος; Μέ τήν ἐλεημοσύνη γίνεσαι ἄνθρωπος. Γίνεσαι φιλόανθρωπος.

● Εἶσαι ὑπάνθρωπος, ὑποχείριο παθῶν; Μέ τόν πνευματικό ἀγῶνα καί μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ γίνεσαι ὑπεράνθρωπος.

● Εἶσαι ἄνθρωπος τῆς γῆς; Μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό γίνεσαι θεανθρώπινος.

□ Τιμημένοι πλαστήκαμε. Τιμημένοι ἄς παραμείνουμε. Ἄς σκεφτοῦμε, ὅτι σωματικά ἀπ' τή γῆ προερχόμαστε καί στή γῆ καταλήγουμε. Πνευματικά ὅμως εἴμαστε οὐρανοῦ ἰσοστάσιοι. Τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπο, ἄν κερδήσῃ ὅλο τόν κόσμο καί ζημιωθῇ τήν ψυχή του; (Μάρκ. η' 36).

□ Τιμημένοι! «Ἀπό τῆς γῆς διαπλασθέντες, πάλιν εἰς τήν γῆν μετά τέλος ἀναλύομεν. Ταῦτα ἐννοήσας ἐκπλάγηθι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τῆς πολλῆς περι ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος. Πατέρα καλεῖν προσετάχθης Αὐτόν: Ὁ γήινος τόν οὐράνιον, ὁ θνητός τόν ἀθάνατον, ὁ φθαρτός τόν ἀφθαρτον, ὁ πρόσκαιρος τόν αἰώνιον, ὁ χθές καί πρῶην πηλός τόν ὄντα πρό τῶν αἰώνων Θεόν» (Ε.Π.Ε. 26, 130).

Μετάφρασις: Πλαστήκαμε ἀπό τή γῆ. Καί πάλι στή γῆ, στό τέλος τῆς ἐπίγειας πορείας μας, καταλήγουμε. Ἄς σκεφτῆς αὐτό καί ἄς θαυμάσῃς τόν ἀνεξιχνίαστο πλοῦτο τῆς πολλῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς. Πῆρες τό δικαίωμα νὰ καλῆς Πατέρα τό Θεό: Σὺ ὁ γήινος ἔχεις Πατέρα τόν οὐράνιο. Σὺ ὁ θνητός ἔχεις Πατέρα τόν ἀθάνατο. Σὺ ὁ φθαρτός ἔχεις Πατέρα τόν ἀφθαρτο. Σὺ ὁ πρόσκαιρος ἔχεις Πατέρα τόν αἰώνιο. Σὺ ὁ χθεσινός πηλός, ἔχεις Πατέρα τόν πρό αἰώνων ὑπάρχοντα Θεό.

□ Τιμημένοι ἀπ' τό Δημιουργό καί Σωτῆρα Θεό. Ἄν θέλουμε, ἄν ἀγωνιστοῦμε, μποροῦμε νὰ γίνουμε ἄνθρωποι. Πρότυπά μας οἱ ἅγιοι. Πρότυπό μας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

● Ὁ ἰδανικός ἄνθρωπος! Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἄγάπησε τόν ἄνθρωπο, διότι ἀγάπησε τό Θεάνθρωπο.

Μισήθηκε ἀπ' τούς ἀνθρώπους, ἀλλά τό μῖσος δέν φώλιασε στή δική του, τή χριστομίμητη καρδιά.

Ἄνθρωπος ἅγιος! Μοναδικός! Ἄνεπαλάλητος.

Δοξολογικά ἐξῆσε. Καί δοξολογικά ἐφυγε ἀπ' τόν κόσμο τοῦτο. Ἐκλείσε τά μάτια μέ τό «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἐνεκεν».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἄεράκης

Ἀρχίζουν τά κηρύγματα

Οἱ ὁμιλίες τοῦ ἱεροκήρυκος π. Δανιήλ Ἄεράκη ἀρχίζουν στίς 7 καί 8 Ὀκτωβρίου:

● Κυριακή πρωῖ (11.30 π.μ.): Πνευματικό Κέντρο Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 καί Ἀριστοτέλους 12 (Μπραχάμι-στάσις Βλάχου). Μετρό, στάσις Δάφνη ἢ Ἅγιος Δημήτριος.

● Κυριακή ἀπόγευμα (6.30 μ.μ.): Χριστοκοπίδου 12 (Ψυρρή). Μέ τόν Ἡλεκτρικό, στάσις Μοναστηράκι ἢ Θεσεῖο.

● Δευτέρα ἀπόγευμα (5.30 μ.μ.). Αἴθουσα Μητροπόλεως Νικαίας στό Πέραμα (κοντά στόν Ἅγιο Νικόλαο).

● Δευτέρα ἀπόγευμα (7.15 μ.μ.). Ἱ. Ναός Ἁγ. Σπυριδῶνος Αἰγάλεω.

Προσέχουμε στή θεία Λειτουργία;

Ἐπίθεσις τοῦ Διαβόλου

Ενα πρᾶγμα ἐπιδιώκει μέ μανία ὁ Σατανᾶς στή λατρεία τῶν πιστῶν: Νά τοὺς ἀποσπάσῃ τήν προσοχή. Νά βρίσκονται μέν σωματικά στό ναό, ἀλλά πνευματικά καί νοητικά νά βόσκουν σέ κοσμικά λιβάδια. Κυρίως μιά λέξι δέν τοῦ ἀρέσει καί αὐτήν καταδιώκει. Σάν νά τόν βλέπω νά εἰσχωρῆ στό ἄβατο τῆς θείας λατρείας καί μέ τοὺς δικούς του λογισμούς καί πειρασμούς νά πασχίξῃ νά ἐκδιώξῃ τό «Πρόσχωμεν»:

Ἡ εἰκόνα γιά τήν εἰδική αὐτή ἐπίθεσι τοῦ Διαβόλου ἀνήκει στόν ἅγιο Ἰωάννη τό Χρυσόστομο.

Διαπιστώνει καί σημειώνει: «Ὁ διάβολος πονηρός ὢν, καί εἰδώς ὅτι ἐν καιρῷ εὐχῆς μεγάλα ἀνύομεν, τότε ἐπέρχεται. Πολλάκις κείμεθα ὑπτιοί ἐν κλίῃ, καί οὐδέν λογιζόμεθα. Ἦλθομεν εὐξασθαι, καί μύριοι λογισμοί, ἵνα ἐκβάλλῃ ἡμᾶς κενούς» (33,468). **Μετὰ φρασις:** Εἶναι πονηρός ὁ διάβολος. Ξέρει, ὅτι πολὺ ὠφελούμεθα τήν ὥρα τῆς προσευχῆς. Γι' αὐτό τότε κυρίως ἐπιτίθεται. Πολλές φορές βρισκόμαστε ξαπλωμένοι στό κρεβάτι, καί τίποτε κακό δέν σκεπτόμαστε. Ἐρχόμαστε στό ναό νά προσευχηθοῦμε. Καί τότε μύριοι λογισμοί μᾶς κυριεύουν, γιά νά βγοῦμε ἀπ' τή σύναξι ἄδαιοι.

• Ἄδαιοι βγαίνουμε ἀπ' τό ναό. Ἦλτοτε οἱ πιστοί ἦσαν γεμᾶτοι Πνεῦμα Ἄγιο καί χάρι. Γεμᾶτοι οὐράνια χαρά καί ἀγαλλίασι. Σήμερα μέ τήν ἀπροσεξία μας βγαίνουμε κενοί πνευματικοῦ περιεχομένου, ἔστω κι ἂν ἔχουμε ἀκούσει τή θεία Λειτουργία καί τό κήρυγμα, ἔστω κι ἂν ἔχουμε κοινωνήσει τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

• Εἶναι βέβαια ἀναμενόμενο, τή σπουδαιότερη ὥρα τοῦ πνευματικοῦ μας ἀνεφοδιασμοῦ, νά ἐπιστρατεῦῃ ὁ ἀντίδικος Διάβολος τίς δυνάμεις του γιά νά μᾶς

ἀποσπάσῃ ἀπ' τήν προσοχή καί τήν προσευχή.

Ὁ μακαριστός πνευματικός τῶν Πατρῶν καί σοβαρός λειτουργιολόγος π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος σημειώνει: «Πρόσχωμεν, ὅτι νῦν ὁ ἀντίδικος θά ἐνεργήσῃ τήν μᾶλλον ἀπεγνωσμένην καθ' ἡμῶν ἐπίθεσιν. Τώρα θά προσπαθῆσῃ νά ἐπισκοτίσῃ τόν νοῦν ἡμῶν καί συγχύσῃ αὐτόν, ἵνα ὁ σπόρος πέσῃ ἐπί τήν ὁδόν. Τώρα θά φέρῃ κούρασιν καί χάνωσιν, διὰ νά πέσῃ ὁ σπόρος ἐπί τήν πέτραν. Τώρα θά φέρῃ εἰς τήν μνήμην πολ- λάς σκέψεις, διὰ νά ἀναπηδήσουν ἀνησυχίαι διὰ τὰς ὑποθέσεις, διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις..., ἵνα ὁ σπόρος ἐν τῷ μέσῳ πέσῃ τῶν ἀκανθῶν» («Ἐπιστασία εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν», ἔκδοσις α', σελ. 128).

• Πολλοί μιλάνε γιά εἰδικούς τόπους προσευχῆς, προσκυνήματος καί λατρείας. Κι ὑπάρχει βεβαίως ὁ τόπος, πού καλεῖται ναός. Ἀλλά καί στόν πῖο διαφημιζόμενο ὡς ἅγιο τόπο νά βρεθῆ κανεῖς καί στόν μεγαλοπρεπέστερο ναό νά ἐκκλησιασθῆ, ἂν δέν διαθέτῃ τόν κατάλληλο τρόπο, ἢ προσευχή του πηγαίνει χαμένη.

Δέν ἔχει σημασία τόσο ὁ τόπος, ὅσο ὁ τρόπος. Καί ἐν προκειμένῳ ὁ τρόπος εἶναι ἡ προσοχή. Σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐ ζητεῖται τόπος, ἀλλ' ἀρχή τρόπου. Ὁ Ἱερεμίας ἐν βορβόρῳ ἦν, καί τόν Θεόν ἐπεσπάσατο. Ὁ Δαυὶδ ἐν λάκκῳ λεόντων, καί τόν Θεόν ἐξευμενίσασατο. Οἱ παῖδες οἱ τρεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ἦσαν, καί Θεόν ὑμνοῦντες ἔδυσώπησαν. Ληστής ἐσταυρώθη, καί οὐκ ἐκώλυσε ὁ σταυρός, ἀλλά παράδεισον ἤνοιξεν. Ὁ Ἰώβ ἐν κοπρίᾳ ἦν, καί τόν Θεόν ἰλεων κατεσκεύασεν. Ὁ Ἰωῆς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, καί τόν Θεόν ὑπήκουσεν ἔσχε. Κἂν ἐν βαλανείῳ ἦς, εὐχου. Κἂν ἐν ὁδῷ, κἂν ἐπί κλίβου, ὅπου ἐάν ἦς, εὐχου» (33,470). **Μετὰ φρασις:** Δέν ἐπιδιώκεται ὁ κατάλλη-

λος τόπος, ἀλλ' ὁ ἅγιος τρόπος. Ὁ προφήτης Ἰερεμίας βρισκόταν σέ βόρβορο, κι ὅμως ἀπέσπασε τήν προσοχή τοῦ Θεοῦ. Ὁ προφ. Δανιήλ σέ λάκκο λιονταριῶν βρέθηκε, κι ὅμως εὐαρέστησε τό Θεό. Οἱ Τρεῖς Παῖδες ἦσαν στό καμίνι τό πυρακτωμένο, κι ὅμως παρακαλοῦσαν μέ τόν ὕμνο τους τό Θεό. Ὁ ληστής βρέθηκε στό σταυρό δεμένος, κι ὅμως ὁ σταυρός δέν τόν ἐμπόδισε νά προσευχηθῆ καί ν' ἀνοίξει μέ τήν προσευχή του ἐκείνη τόν παράδεισο. Ὁ Ἰώβ καθόταν στήν κοπριά, κι ὅμως ἐξiléωσε τό Θεό. Ὁ Ἰωῆς βρισκόταν στήν κοιλιά τοῦ κήτους, κι ὅμως ἄκουσε ὁ Θεός τήν προσευχή του. Κι ἂν βρίσκεσαι μέσα σέ δημόσιο λουτρό, κι ἐκεῖ νά προσεύχεσαι. Κι ἂν βαδίζης, κι ἂν κοιμᾶσαι, ὅπου καί νᾶσαι, μπορεῖς νά προσεύχεσαι.

• Ὁ σκοπός, πού στέκεται νά φυλάη τά σύνορα, ἔχει τεταμένη τήν προσοχή του. Πολύ περισσότερο ὁ ἐκκλησιαζόμενος χριστιανός ὀφείλει νᾶχη προσοχή. Δέν φυλάει ἀπλῶς τά σύνορα τοῦ λογισμοῦ του, ἀλλ' ἐπιδιώκει κάτι πολύ ἀνώτερο: Νά ὑπερβῆ τά σύνορα τοῦ χρόνου καί τοῦ χώρου. Νά «καταλάβῃ» (Α' Κορ. θ' 24), νά κακακτῆσῃ αὐτόν τόν οὐρανό.

• Προσοχή γιά τήν προσευχή.

• Προσευχή γιά τήν προσοχή.

Εἰδικά ἡ λειτουργοῦσα Ἐκκλησία δέεται γιά τήν προσοχή, ὥστε νά γίνωνται κατανοητά τά ἱερά κείμενα καί οἱ εὐχές: «*Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμούς εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν*» (θεία Λειτουργία).

Τί εἶναι ἡ λειτουργική προσοχή;

Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ σημασία τῆς ἀγίας προσοχῆς στή διάρκεια τῆς λατρείας, ὥστε ὁ λειτουργός (διάκονος ἢ πρεσβύτερος) μέ γεγυμνία (δυνατή) τή φωνή, καλεῖ ὅλους, τόν ἑαυτό του καί τούς ἀδελφούς του: «*Πρόσχωμεν*».

Σάν νά σαλπίζη ἐκείνη τή στιγμή. Θέλει νά διεγείρη ὅλους. Προσοχή! Προσοχή! Κάτι τό σημαντικό θ' ἀκούσετε. Κάτι τό οὐράνιο θά τελεστῆ. Κάτι τό ὑπέροχο θά γευθῆτε!

• *Πρόσχωμεν!* Πρίν νά λεχτοῦν τά Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καί τό Εὐαγγέλιο. «*Σοφία! Πρόσχωμεν!*». Ὅσα θ' ἀκούσουμε, δέν εἶναι λογάκια ἀνθρώπινα. Εἶναι σοφία, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ.

Προσοχή! Μή πέση κάτι ἀπ' τά μαργαριτάρια τῶν θεοπνευστῶν λόγων. Δέν ἐνδιαφέρει ἡ μουσική. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καί τῶν Ἀποστόλων ἐνδιαφέρει.

• *Πρόσχωμεν!* Πρίν ἀπ' τήν ἀπαγγελία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως: «*Τάς θύρας, τάς θύρας. Ἐν σοφία πρόσχωμεν!*». Προσοχή! Ὅσοι πιστοί, μαζί ἄς ἀναφέρουμε στό Θεό τά ὅσα μᾶς ἐμπιστεύτηκε, τίς αἰώνιες καί σωτηριώδεις ἀλήθειες τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Προσοχή! Κλείστε τίς πόρτες! Ὅσοι βρισκόμαστε μέσα, «*ἐν μιᾷ καρδίᾳ*» καί «*ἐν ἐνὶ στόματι*», ἄς ἀνανεώσουμε τήν πίστι μας στά τόσα μυστήρια τῆς θείας οἰκονομίας.

• *Πρόσχωμεν!* Πρίν ἀπ' τή θεία Κοινωνία. Κρατάει στά χέρια του ὁ λειτουργός τόν ἁγιασμένο Ἄρτο, αὐτό τό ἄχραντο Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καί ἐφιστᾶ τήν προσοχή ὅλων: «*Πρόσχωμεν! Τά Ἅγια τοῖς ἁγίοις*».

Προσοχή! Προσοχή! Κανένας ἀμύητος ἢ ἀκάθαρτος καί ἀσυνείδητος νά μή προσέλθῃ στήν κοινωνία τοῦ ἀχράντου Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Πρόκειται γιά Ἅγια, πού ἀρμόζουν μόνο σέ ἁγίους.

Μά ὑπάρχει ἅγιος, καθαρὸς πέρα γιά πέρα ἀπό ρύπου ἀμαρτίας; Ὁχι! Γι' αὐτό, συναισθανόμενοι τήν προσοχή αὐτῆς τῆς προειδοποιήσεως, ἀπαντᾶμε: «*Εἰς Ἅγιος, Εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός...*».

Ἄλλ' ἐπειδή, τίμια λειτουργεῖ τῶν μυστηρίων, μέ φρικώδη φωνή προστάζεις τό «*Πρόσχωμεν!*», μυστικά σου ὑποσχόμαστε:

— *Θά προσέχουμε! Τουλάχιστον νά ἔχουμε βαθεῖα συναίσθησι τῆς ἀναξιοτή-*

τάς μας. Τουλάχιστον νά προσπαθοῦμε νά καθαρίζουμε τό ρύπο τῆς ψυχῆς μας μέ τή διαρκή μετάνοια καί τή συχνή ἐξομολόγησι.

● **Πρόσχωμεν!** Θυμαστή λέξις κατά τή θεία Λειτουργία. Ἐτοιμάζει τόν πιστό στή μετοχή καί στίς τρεῖς προσφορές τοῦ Χριστοῦ: *Λόγος - Ὁμολογία - Κοινωνία*.

● **Πρόσχωμεν!** Λέξις, πού δίνει τό εἰσιτήριο στό λόγο τοῦ Θεοῦ νά μπῆ μέσα μας. Μ' αὐτήν ἔχουμε *ἔντασι τῆς διανοίας*.

Χωρίς προσοχή καί προσευχή δέν ξέρουμε τί λέγεται στήν ἱερή ἀκολουθία. Ἀποῦσα ἡ διάνοια. Ὑπογραμμίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Εἰσέρχονται πολλοί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀπαρτίζουσι μυρίους στίχους εὐχῆς, καί ἐξέρχονται, καί οὐκ οἶδασι τί εἶπον. Τά χεῖλη κινεῖται, ἡ δέ ἀκοή οὐκ ἀκούει. Σύ οὐκ ἀκούεις τῆς εὐχῆς σου, καί τόν Θεόν θέλεις εἰσακοῦσαι τῆς εὐχῆς σου; “Ἐκλινα, λέγεις, τά γόνατα”, ἀλλ' ἡ διάνοιά σου ἔξω ἐπέτετο. Τό σῶμά σου ἔνδον τῆς ἐκκλησίας, καί ἡ γνώμη σου ἔξω. Τό στόμα σου ἔλεγε τήν εὐχήν, καί ἡ διάνοια ἠρίθμει τόκους, συμβόλαια, συναλλάγματα, χωρία, κτήματα, φίλων συνουσίας» (Ε.Π.Ε. 33,468). Μετά φρασις: Πολλοί μπαίνουν στήν ἐκκλησιαστική σύναξι, συνθέτουν καί λένε μυριάδες στίχους προσευχῆς, ἀλλά βγαίνουν καί δέν ξέρουν τί εἶπαν. Τά χεῖλη κινεῖται, ἀλλ' ἡ ἀκοή δέν ἀκούει. Δέν ἀκοῦς ἐσύ αὐτά πού προσεύχεσαι, καί θέλεις νά εἰσακούῃ ὁ Θεός τήν προσευχή σου. Λές, ὅτι γονάτισες. Ναί, ἀλλά τό μυαλό σου πετοῦσε. Τό σῶμα σου μέσα στό ναό, ἀλλ' ἡ σκέψις σου ἔξω. Τό στόμα σου ἔλεγε τήν προσευχή, ἀλλά τό μυαλό σου ἔτρεχε στους τόκους, στά συμβόλαια, στίς οικονομικές συναλλαγές, στά σπίτια, στά κτήματα, στίς συναντήσεις μέ τούς φίλους.*

Ἡ προσοχή, τό «*Πρόσχωμεν*», κινεῖ τό ἐνδιαφέρον. Ἔρχεται ὁ Κύριος. Εἰσοδεύεται μέ τή μικρή εἴσοδο καί μέ τά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα ὁ διδάσκαλος Ἰησοῦς. Ὁ λόγος Του ὡς θεϊκός σπόρος πέφτει στόν κῆπο τῆς ψυχῆς μας.

Προσοχή! Δέν πρόκειται γιά παρουν-

χίδα. Ὅποιος δέν προσέχει τῆς ἀλήθειας τό λόγο, γίνεται καταφρονητής τοῦ Θεοῦ καί χάνει τό εἰσιτήριο τῆς σωτηρίας.

● **Πρόσχωμεν!** Ἡ λέξις αὐτή κλείνει τήν πόρτα στόν κόσμον καί ἀνοίγει τήν πόρτα στήν πίστι. «*Τάς θύρας, τάς θύρας*». Κλείστε καλά τίς πόρτες. Καμμιά χαρμάδα ἀπιστίας ἢ ἀμφιβολίας στή σοφία τῆς Πίστεως. Τό *Σύμβολο τῆς Πίστεως* δέν εἶναι ἀπλές λέξεις. Κάθε λέξις του σοφία, ἀπόσταγμα ἀγιοπνευματικό ἀπ' τήν Ἁγία Γραφή καί τήν Ἱερή Παράδοσι.

Σημειώνει ὁ π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος: «*Εἶναι ἡ βραχυτάτη δογματική περίληψις τῆς τε Ἁγίας Γραφῆς, ὅσον καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Διά τοῦτο δέ τό Σύμβολον τῆς Πίστεως ἀπαιτεῖ μεγίστην προσοχήν καί μετά φόβου καί τρόμου ἀπαγγελίαν*» (ιδ' ἄνωτ., σελ. 195).

● **Πρόσχωμεν!** Ἡ λέξις αὐτή ἐτοιμάζει τήν ψυχή γιά τή δεξίωσι τοῦ Κυρίου. Φόβος καί τρόμος. «*Πρόσεχε, ἄνθρωπε! Μή θεωρήσης τά πρὸς Μετάληψιν Δῶρα, ἀπό συνήθειαν, ὡς κάτι τό κοινόν καί μή σπουδαῖον. Ἄν ἔχης τοιαύτας σκέψεις καί τοιαύτην ψυχικήν διάθεσιν, πρόσεχε καί φεῦγε, διότι θά κατακαῖς*» (π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ιδ' ἄνωτ., σελ. 240).

Ἡ προσοχή μπροστά στό στρωμένο ἤδη τραπέζι τῆς θείας Κοινωνίας, ἀνοίγει τήν ὄρεξι, νά ικανοποιηθῇ ἡ πνευματική πείνα. Σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Χαίρω συντρέχοντας ὑμᾶς ὄρων πρὸς τήν ἀκρόασιν τῶν θείων λογίων, καί τεκμήριον μέγιστον τοῦτο ποιοῦμαι τῆς κατὰ Θεόν ὑμῶν προκοπῆς. Ὅσπερ γάρ τό πεινᾶν σωματικῆς ἐστίν εὐεξίας σημεῖον, οὕτω τό λόγων ἐρᾶν πνευματικῶν ψυχικῆς ὑγείας σημείον ἐστίν*» (8α,346). Μετά φρασις: Χαίρομαι, πού σᾶς βλέπω νά τρέχετε ὅλοι μαζί γιά τήν ἀκρόασιν τῶν θείων λόγων. Θεωρῶ αὐτό σπουδαία ἀπόδειξι τῆς προκοπῆς σας κατὰ Θεόν. Διότι, ὅπως τό νά πεινᾶ κανεῖς, αὐτό εἶναι σημάδι σωματικῆς εὐεξίας, ἔτσι καί τό νά ἐπιθυμῇ λόγια πνευματικά, εἶναι σημάδι ψυχικῆς ὑγείας.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Μανία για επίδειξι

Η σύναξις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι γιά τούς πιστούς. Ἄλλωστε μέ προτροπή τοῦ λειτουργοῦ σέ κάποιο σημεῖο κλείνουν οἱ πόρτες. Παραμένουν μόνο οἱ *μεμνημένοι*, ὅσοι πιστεύουν, ὅτι στήν ἀγία Τράπεζα τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μεταβάλλει τόν ἄτομο σέ Σῶμα καί τόν οἶνο σέ Αἷμα Χριστοῦ. Παρ' ὅλα αὐτά, δέν παύουν οἱ συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι ἀνοιχτές μέχρις ἑνός σημεῖου γιά ὅλους, ἀφοῦ κι ὁ Κύριος ἀπευθυνόταν σέ ὅλους. Στήν ἱστορία ἔχουμε ἐπιστροφές προσώπων, ἀλλά καί ὁμάδων, ἀκόμα καί λαῶν, πού σαγηνεύτηκαν ἀπ' τήν ὀρθόδοξη λατρεία.

Ἄν ὅμως ἀφεθοῦν ἀνεξέλεγκτα στοιχεῖα, ἀκαταλαβίστικα καί ἐπιδεικτικά, νά κυριαρχοῦν στό χωρο τῆς λατρείας, τότε ὁ κόσμος θά ἀπωθῆται. Καί μόνο; Θά ἔχουμε καί χειρότερες ἐκδηλώσεις. Τίς ὑποθέτει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐάν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπί τό αὐτό καί πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δέ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι *μαίνεσθε*» (Α΄ Κορ. ιδ' 23). *Δηλαδή*: Ἄν συναχθῆ ἡ ἐκκλησία καί ὅλοι γλωσσολαλοῦν, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, καί τήν ὥρα αὐτή μποῦν στό χωρο τῆς συνάξεως ἄσχετοι ἢ ἄπιστοι, δέν θά ποῦνε, ὅτι εἶστε τρελλοί;

● Μιλáει γιά τρελλοῦς ὁ Παῦλος! Ὡς τέτοιους ἀφήνει νά νοήσουμε τούς χριστιανούς, πού εἶχαν μανία τῆ γλωσσολαλία καί κάθε μορφή ἐπιδεικτικῆς μανίας.

Ἄλλο νά σέ λένε «*τρελλό*», γιατί πιστεύεις στό Χριστό (Α΄ Κορ. α' 25, δ' 10) καί ἄλλο νά σέ λένε «*τρελλό*», γιατί κάνεις πράγματα ἀκατανόητα στή λογική καί ἄσχοπα στήν πίστι. Ἦσαν οἱ γλωσσολαλοῦντες τρελλοί; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἦσαν ὅμως μανιακοί. Καί μανία τους ἦταν ἡ *ἐπίδειξις*.

● Βλέπουμε καί σήμερα ἀνθρώπους, πού δέν ἔχουν μεγάλη σχέση μέ τά ἐκκλησιαστικά, ὅταν βρεθοῦν στό χωρο τοῦ ναοῦ, μέ τά ὅσα ἀκαταλαβίστικα ἀκοῦν καί μέ τά ὅσα ἐπιδεικτικά παρατηροῦν, νά στέκουν «*ἐνεοί*». Σάν νά λένε:

—*Τί συμβαίνει; Τί ἔπαθαν ὅλοι ἐδῶ μέσα; Πῶς κοκκορενέται ἐκεῖνος, πού στό ψαλτήρι ἔχει κολλημένο στό στόμα του ἕνα μικρόφωνο; Ψῶνιο εἶναι; Πῶς παρελθόνουν μέ τόσο μεγαλόπρεπες ἐμφανίσεις τόσοι κληρικοί;...*

● Ἄς μή φανοῦν ὑπερβολικά τά λεγόμενα. Ἡ ἐπίδειξιομανία εἶναι τρέλλα. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Ἐπειδή πρός ἐπίδειξιν αὐτῶ καί φιλοτιμίαν ἐκέχρητο οἱ πολλοί, ἀπό τούτου μάλιστα ἀπάγει, δεικνύς ὅτι εἰς δόξαν παραβλάπτονται, μανίας ὑπόληψιν κτώμενοι*» (Ε.Π.Ε. 18α,498). Μετάφρασις: Ἐπειδή χρησιμοποιοῦσαν τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας γιά ἐπίδειξι καί γιά νά δοξαστοῦν, περισσότερο τούς ἀπομακρύνει ἀπό αὐτό, τονίζοντας, ὅτι ἡ κενοδοξία τούς καθιστᾷ μανιακοῦς.

● Θά ἀντίπουν μερικοί:

—*Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει τί λένε οἱ ἄσχετοι. Ἐμεῖς θά ντυνώμαστε, θά ψάλλουμε, θά πανηγυρίζουμε. Στό κάτω-κάτω τῆ μεγαλοπρέπεια τῆς ὀρθοδόξου λατρείας θέλουμε νά τονίσουμε. Καί οὔτε εἶναι σωστό νά τά καταλαβαῖν ὅλα ὁ λαός!...*

Ὁ Παῦλος μιλάει γιά «*ιδιώτας καί ἀπίστους*». Μεταξύ αὐτῶν ἦσαν καί οἱ καλοπροαίρετοι, πού ζητοῦσαν τήν ἀλήθεια. Πιθανόν νά ἐννοῆ καί κατηχομένους. Ἐξηγεῖ ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Ἄπιστοι καί οἱ μεταβαλέσθαι δυνάμενοι, οἳ ἦσαν ἐπί τῶν ἀποστόλων οἱ θαυμάζοντες τά λεγόμενα τοῦ Θεοῦ μεγαλεῖα· οἳ ἐπί Κορηλίου*» (Ε.Π.Ε. 18α,494). Μετάφρασις: Ἄπιστοι λέγονται καί ὅσοι μποροῦσαν

ν' αλλάξουν, ὅπως τήν ἐποχή τῶν ἀποστόλων ἦσαν ἐκεῖνοι, πού θαύμαζαν τά λεγόμενα μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί στήν περίπτωση τοῦ Κορνηλίου.

- Δέν μπορεῖ στή λατρευτική σύναξι νά λέγεται καί νά ψάλλεται κάτι, πού τά λόγια του δέν εἶναι κατανοητά καί τό νόημά του *καταληπτό* ἀπ' τοὺς ἐκκλησιαζομένους. Ὅπωςδήποτε θά πρέπη νά ὑπάρχη *ἐξηγήσεις* ἢ *ἐπεξηγήσεις*, ἐρμηνεῖα πρὸς κατανόησι. Οἱ λαλοῦντες, οἱ ἐκφωνοῦντες, οἱ ἱερουργοῦντες, οἱ ψάλλοντες, οἱ κηρύττοντες, ὅλοι ὅσοι ἀπό κάποιο βῆμα τοῦ ναοῦ ἀπευθύνονται στόν πιστό λαό, ἄς καθρεφτιστοῦν στά παραπάνω λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Πόσους θά ἔθετε σέ... *ἀργία* ὁ ἀπόστολος Παῦλος, διότι ὁ λαός «οὐκ οἶδε» (Α' Κορ. ιδ' 16) τί λένε!

- Θέτει σέ... περιορισμό *κατ' οἶκον* ὁ Παῦλος ὅποιον ἐπιμένει νά μιλάῃ ἢ νά τραγουδά στή σύναξι μόνο καί μόνο γιά νά κάνη «*τό κέφι του*», γιατί τοῦ ἀρέσει νά γλωσσολαλή ἢ νά ἀγοψέλη καί νά ἐκνευρίζη τό λαό, πού δέν τόν καταλαβαίνει. Νά πάη στό σπῖτι του (Α' Κορ. ιδ' 26). Δέν μπορεῖ νά καταχράται τόν ἱερό χώρο τῆς κοινῆς λατρείας, γιά νά κάνη τήν *ἐπίδειξι* του μπροστά σέ ἔτοιμο ἀκροατήριο!

- Δέν συνάγεται ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, γιά ν' ἀκούσῃ τίς κορώνες ἢ τίς θεωρίες κάποιου ψάλτη ἢ κάποιου ἱερωμένου. Συνάγεται γιά νά *συμπροσευχηθῇ* καί νά *συμψάλλῃ*, γιά νά συνοικοδομηθῇ καί νά *κοινωνήσῃ*. Γιά νά λατρεύσῃ τό Θεό τῆς ἀγάπης, καί ὄχι τό «*ἐγώ*» κάποιας *κενοδοξίας*.

Ἐπιμένει ὁ *ψάλτης* νά βασανίζῃ τό ἐκκλησίασμα μέ ἀργά μουσικά κομμάτια, πού σὺν τοῖς ἄλλοις κλέβουν τά ἅγια νοήματα τῶν περιφώμων ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας; Ἄς πάη στό σπῖτι του, κι ἐκεῖ, ἀντί νά βλέπῃ τηλεόρασι καί ν' ἀκούῃ αἰσχροά τραγούδια, ἄς ἐκτελῇ τίς μουσικές του ἐπιλογές, ἐφ' ὅσον βέβαια τά αὐτιά τῆς γυναικάς του καί τῶν παιδιῶν του τόν ἀνέχονται!

Στή λατρευτική σύναξι εἶναι ὑποχρεωμένος νά ψάλλῃ ἀπλᾶ καί σύντομα, ν' ἀποδίδῃ μέ τή μουσική τά νοήματα. Νά ὑποβοηθῇ τό ἐκκλησίασμα νά προσεύχεται καί νά συμπάλλῃ. Διαφορετικά «*σιγάτω* ἐν ἐκκλησίᾳ» (Α' Κορ. ιδ' 28).

- Πότε θά συναισθανθοῦμε τήν εὐθύνη ὡς λειτουργοῦσα Ἐκκλησία; Πολλοί σήμερα ἄσχετοι, φαινομενικά, μπαίνουν στό ναό, μέ ἀφορμή διάφορες κοινωνικές ὑποχρεώσεις (γάμοι, βαπτίσεις, κηδεῖες, μνημόσυνα). Ἄν κάθε περίπτωση τήν βλέπαμε μέ *ἱεραποστολική διάθεσι*, θά προσπαθοῦσαμε νά τά λέμε ὅλα ἔτσι, ὥστε νά γίνεται τό θαῦμα, γιά τό ὁποῖο μιλάει ὁ Παῦλος: «Οὕτω τά κρυπτά τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται· καί οὕτω πεσόν ἐπί πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι» (Α' Κορ. ιδ' 25). Μέγιστο θαῦμα!

- Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει τό παράδειγμα τοῦ Ναβουχοδονόσορ: «*Καί Ναβουχοδονόσορ τόν Θεόν προσεκύνησε λέγων, “Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεός ὑμῶν αὐτός ἐστι Θεός ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθη ἀποκαλύψαι τό μυστήριον τοῦτο”. Εἶδες τῆς προφητείας (Δανιήλ) τήν ἰσχύν, πῶς τόν ἄγριον ἐκεῖνον μετέβαλε καί κατήχησε καί εἰς πίστιν ἤγαγε;*» (Ε.Π.Ε. 18α,504). Μετὰ φρασίς: Ὁ Ναβουχοδονόσορ προσκύνησε τό Θεό λέγοντας: «Ὁ Θεός σας πράγματι εἶναι ὁ ἀληθινός, πού ἀποκαλύπτει μυστήρια, ἀφοῦ μπόρεσε ν' ἀποκαλύψῃ αὐτό τό μυστήριον» (Δαν. β' 47). Εἶδες τή δύναμι τῆς προφητείας, πῶς μετέβαλε καί κατήχησε καί ὠδήγησε στήν πίστι ἐκεῖνο τόν ἄγριο;

- Τοὺς *ἀγρίους* τό Εὐαγγέλιο τοὺς μεταβάλλει σέ *ἀγίους*.

- Τοὺς *κατ' ὄνομα χριστιανούς* ἢ Ἐκκλησία μέ τή ζωντανή τῆς λατρείας τοὺς μεταβάλλει σέ *συνειδητά μέλη* τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Όχι ανεξέλεγκτα τά χαρίσματα

Α' Κορ. ιδ' 26-31

Συμβολή όλων (στ. 26-28)

Υμμετέχουν όλοι στη λειτουργικὴ ζωῆ. Ἄλλωστε ἡ λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ὑπόθεσις τοῦ ἑνός. Ὅπως στόν ἀνθρώπινο ὀργανισμό ἡ λειτουργία δέν εἶναι ἑνός μόνο μέλους, ἀλλ' ὅλα τά μέλη συμβάλλουν, ἔτσι καί στήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχουν ἐνεργά καί ἀνενεργά μέλη.

● Ὅλοι εἶναι ἀδελφοί.

● Ὅλοι ὑπάρχουν ἐνωμένοι.

«Συνέρχονται» στή «σύναξι».

● Ὅλοι ἔχουν κάποιο χάρισμα.

● Ὅλοι ἐργάζονται γιά τόν ἴδιο σκοπό, πού εἶναι ἡ οἰκοδομή, δηλαδή, ἡ στερέωσις στήν πίστι καί στόν ἅγιο βίο.

● Ὅλοι συνοικοδομοῦνται «εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. β' 22). Ἄν συνεργαζώμαστε γιά «τήν οἰκοδομήν» τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν πνευματικὴ μας ἐδραίωσι, τότε θά γίνῃ δική μας ἡ «οἰκοδομή», πού ἐτοιμάζει γιά μᾶς ὁ Θεός στόν οὐρανό. «Οἰκοδομήν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποιήτων αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Β' Κορ. ε' 1).

● Ὁ Χριστός οἰκοδόμησε τήν Ἐκκλησία. Ἐμεῖς ἐργαζώμαστε γιά τήν οἰκοδομή ὅλων τῶν πιστῶν, καί τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καί ὁ Θεός Πατέρας μᾶς ἐτοιμάζει τήν οὐράνια οἰκοδομή.

Αὐτά δέν πρέπει νά τά λησμονοῦμε, ὅταν συνερχώμαστε στή λατρεία. Ἄς συνεισφέρουμε καθένας μέ τό δικό του χάρισμα στήν ἐπίτευξι τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Αὐτό τονίζει στή συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς ὁ Παῦλος: «Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν

συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμόν ἔχει, διδασκῆν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρός οἰκοδομήν γινέσθω» (στ. 26). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνικῆ: «Ποιό εἶναι τό συμπέρασμα, ἀδελφοί; Ὅταν συνάγεσθε γιά τή λατρεία, καθένας ἀπό σᾶς, φωτισμένος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἴτε ἔχει χάρισμα ὕμνου, εἴτε διδασκαλίας, εἴτε γλωσσολαλίας, εἴτε ἀποκαλύψεως, εἴτε ἑρμηνείας, ὅλα νά χρησιμοποιοῦνται γιά τήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας».

● Δέν ἀδικεῖ ὁ Θεός. Ὅλους τούς καθιστᾶ φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δοχεῖα χαρίσματος. Ἄλλος ἔχει τό χάρισμα νά συντάσῃ ψαλμούς, ὕμνους, ἄλλος νά διδάσκῃ τό Εὐαγγέλιο, ἄλλος νά μιλάῃ γλῶσσες, ἄλλος νά φανερώῃ κάποιο σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ἄλλος νά ἑρμηνεύῃ δυσνόητα, ἄλλος ἄλλο.

Σημασία δέν ἔχει, ποιό χάρισμα κανεῖς κατέχει. Σημασία ἔχει, ὅτι ὅλοι κάποιο χάρισμα διαθέτουν. Σημασία ἔχει, ὅτι ὅλοι εἶναι μέλη ἰσότιμα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Τό ἄν ὁ ἕνας ἔχει ἡγετικὴ θέσι καί ὁ ἄλλος ὑποδεέστερη, αὐτό δέν λείει τίποτε. Ἄλλωστε περισσότερο κινδυνεύει ἐκεῖνος, πού ἔχει ἡγεμονικὴ θέσι, ἀφοῦ καί μεγαλύτερη εὐθύνη ἐπωμίζεται καί περισσότερο βάλλεται ἀπ'τόν πειρασμό καί αὐστηρότερα θά κριθῆ ἀπ'τό Θεό.

● Ἐκεῖνο πού ἐνδιαφέρει τόν Ἀποστολό, εἶναι ὁ σκοπός. Κι αὐτός εἶναι ἕνας καί μόνο: Ἡ οἰκοδομή, ἡ σωτηρία ὅλων τῶν πιστῶν. Μέ πρίσμα αὐτό τό σκοπό ἀτονοῦν ἡ εὐδοκιοῦν ὠρισμένα χαρίσματα.

Προσευχή, όχι επίδειξις (στ. 27-28)

Δέν φαίνεται μέ άπότομο τρόπο νά εκδιώκῃ ἀπό τῆ λατρευτικῆ σύναξι τό άσκοπο καί επικίνδυνο χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας. Ἄλλά μέ τούς ὅρους, πού θέτει, εἶναι σάν νά τό σύρῃ σιγά-σιγά στό περιθώριο: «Εἶτε γλώσσαι τις λαλεῖ, κατά δύο ἢ τό πλεῖστον τρεῖς, καί ἀνά μέρος, καί εἰς διερμηνευέτω. Ἐάν δέ μῆ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 27-28). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνικῆ: «Στήν περίπτωσι τῆς γλωσσολαλίας νά μιλάνε δύο ἢ τό πολύ τρεῖς, ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλον, ἀλλά κάποιος νά ἐρμηνεύῃ τά λεγόμενα. Ἄλλ' ἄν δέν ὑπάρχῃ ἐρμηνευτής, τότε ἐκεῖνος, πού ἔχει τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, ἄς σιωπᾷ στήν ἐκκλησία καί ἄς μιλάῃ μέ τόν ἑαυτό του καί μέ τό Θεό».

Ἐνας - ἕνας θά ἐμφανίζωνται οἱ γλωσσολαλοῦντες. Σάν νά λέῃ: Ἡ σύναξις δέν εἶναι γιά ν' ἀκούῃ ἕνα μόνο πρόσωπο, πού λαλεῖ ἀκατανόητα πράγματα. Ἄλλά κι ἄν ὄντως ἔρχεται ἀγιοπνευματικῆ ἔμπνευσις πρὸς γλωσσολαλία, παρά πᾶν ἀπό τρεῖς δέν θά σκῶνωνται νά λαλοῦν.

Σήμερα δέν συλλαμβάνουμε τῆ σκοπιμότητα τῶν περιορισμῶν αὐτῶν. Πιθανόν μάλιστα νά μᾶς περνᾷ ὁ λογισμός:

—Μά τί λέει ὁ Παῦλος; Ἀφοῦ δέν ὠφελεῖ ἢ γλωσσολαλία, γιατί δέν βγάζει μιά διαταγῆ, πού νά τῆν ἀπαγορεύῃ τελείως;

Ἄν σκεφτοῦμε, ὅτι σκῶνωνταν δεκάδες ἄτομα καί ἐκλεβαν τό χρόνο τῆς συνάξεως μέ τίς γλωσσολαλίαις τους, κατανοοῦμε τί πλῆγμα γιά τό ἄχρηστο πλεόν αὐτό χάρισμα ἦταν τό «Εἶτε γλώσσαι τις λαλεῖ, κατά δύο ἢ τό πλεῖστον τρεῖς, καί ἀνά μέρος, καί εἰς διερμηνευέτω. Ἐάν δέ μῆ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 26).

● Ὁ ἕνας περιορισμός εἶναι ὁ ἀριθμητικός. Ὁ ἄλλος περιορισμός: Ἀπαραίτητο πρόσωπο, προκειμένου νά ἐπιτραπῆ σέ γλωσσολαλοῦντες νά μιλήσουν, εἶναι ὁ ἐρμηνευτής. Ἄν δέν ὑπάρχῃ, καμμιά γλώσσα ἀκατάληπτη δέν θ' ἀκούγεται. «Καί εἰς διερμηνευέτω. Ἐάν δέ μῆ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 26).

Δέν μπορεῖ στή λατρευτικῆ σύναξι νά λέγεται καί νά ψάλλεται κάτι, πού δέν εἶναι κατανόητά τά λόγια του καί καταληπτό τό νόημα του ἀπ' τούς πιστούς. Ὅπως ὁποτε θά πρέπῃ νά ὑπάρχῃ ἐξηγησις ἢ ἐπεξηγησις, ἐρμηνεία πρὸς κατανόησι. Οἱ λαλοῦντες, οἱ ἐκφωνοῦντες, οἱ

ἱεουργοῦντες, οἱ ψάλλοντες, οἱ κηρύττοντες, ὅλοι ὅσοι ἀπό κάποιο βῆμα τοῦ ναοῦ ἀπευθύνονται στόν πιστό λαό, ἄς καθρεφτιστοῦν στά παραπάνω λόγια τοῦ ἀπ. Παύλου. Πόσους θά ἔθετε σέ... ἀργία ὁ ἀπόστολος Παῦλος, διότι ὁ λαός «οὐκ οἶδε» (στ' 16) τί λένε!

● Ἐχει καί τρίτο περιορισμό ὁ Παῦλος: Κατ' οἶκον περιορισμό! «Ἐάν δέ μῆ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 26-28).

Ἐπιμένεις νά λαλῆς, γιά νά κάνῃς «τό κέφι σου», γιατί σοῦ ἀρέσει νά γλωσσολαλῆς καί νά ἐκνευρίζῃς τό λαό, πού δέν σέ καταλαβαίνει; Πιγαίνει στό σπῆτι σου. Κι ἐκεῖ νά μιλάς μέ τόν ἑαυτό σου καί μέ τό Θεό. Δέν θά καταχραστῆς τόν ἱερό χώρο τῆς κοινῆς λατρείας, γιά νά κάνῃς ἐπίδειξις μπροστά σέ ἔτοιμο ἀκροατήριο! «Ἐαυτῷ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 28). Δέν συνάγεται ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, γιά ν' ἀκούσῃ ἑσένα, ἀλλά γιά νά συμπροσευχῆθῃ καί νά συμπάλλῃ, νά συνοικοδομηθῇ καί νά κοινωνήσῃ. Γιά νά λατρεύσῃ τό Θεό τῆς ἀγάπης κι ὄχι τό «ἐγώ» τῆς δικῆς σου κενοδοξίας.

Ἐπιμένει ὁ ψάλτης νά βασανίζῃ τό ἐκκλησίασμα μέ ἀργά μουσικά κομμάτια, πού σύν τοῖς ἄλλοις κλέβουν τά ἅγια νοήματα τῶν περιφρῶμων ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας; Ἄς πᾶν στό σπῆτι του, κι ἐκεῖ, ἀντί νά βλέπῃ τηλεόρασι καί ν' ἀκούῃ αἰσχρά τραγούδια, νά ἐκτελῆ τίς μουσικές του ἐπιλογές, ἄν βέβαια τά αὐτιά τῆς γυναίκας του καί τῶν παιδιῶν του τόν ἀνέχωνται!

Στή λατρευτικῆ σύναξι εἶναι ὑποχρεωμένος νά ψάλλῃ ἀπλά, ν' ἀποδίδῃ μέ τῆ μουσικῆ τά νοήματα τῶν ὕμνων καί νά ὑποβοηθῇ τό ἐκκλησίασμα ὄχι μόνο νά προσεύχεται, ἀλλά καί νά συμπάλλῃ μαζί του. «Σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 28).

Ἐπάρχει περίπτωσις κάποιο χάρισμα, τότε τῆς γλωσσολαλίας, τώρα τοῦ ψαλσίματος, νά ὠφελεῖ πνευματικά τόν κάτοχό του. Σέ τέτοιες περιπτώσεις τό «Σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δέ λαλεῖτω καί τῷ Θεῷ» (στ. 28), δίνει τῆ δυνατότητα τῆς κατά μόνας προσευχῆς.

● Θαυμάζει κανεῖς τόν τρόπο, πού μεθοδεύει ὁ Παῦλος τῆν ἀπαλλαγῆ τῆς συνάξεως ἀπό τά ἀκαταλαβίστικα, ὅπως τότε ἦταν ἢ γλωσσολαλία. Κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σάν νά λέῃ: «Οὐ κελεύω, ἀλλ' οὐδέ κωλύω» (Ε.Π.Ε. 18α,506). Μετάφρασις: Δέν παραγγέλλω (διατάσσω), ἀλλ' οὔτε καί ἐμποδίζω.

Διδακτικοί και ωφέλιμοι (στ. 29)

Γιά τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, πού καί κενοδοξία σ' ὅποιον τόχε, γεννοῦσε, καί φθόνο σ' ὅποιον δέν τόχε προκαλοῦσε, καί γιά τῆν ἐκκλησιαστικῆ σύναξι ἄσκοπο εἶχε κατανησει, ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν ὑποχρεώνει τῆν παρουσία του. Μᾶλλον συγκατανεύει στόν περιορισμό του. Γιά τό ἐπόμενο χάρισμα δίνει ἐπιταγή.

Πρόκειται γιά τό χάρισμα τῆς προφητείας. Διδακτικό χάρισμα. Δέν ἀναφέρεται ὅπωςδήποτε στό μέλλον. Μιλάει γιά τό παρόν τοῦ Εὐαγγελίου, πού γίνεται μέλλον τοῦ οὐρανοῦ.

Γιά τούς προφῆτες (τούς διδασκάλους) δίνει ἐντολή: «Προφητεῖαι δέ δύο καί τρεῖς λαλείτωσαν, καί οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. Ἐάν δέ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθήμενῶ, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε γάρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι καί πάντες παρακαλῶνται» (στ. 29-31). Στῆν ἀπλοελληνικῆ: «Ὅσοι δέ ἔχουν τό προφητικό (διδακτικό) χάρισμα, ἄς μιλᾶνε δύο καί τρεῖς, καί οἱ ἄλλοι, ἔχοντας τό χάρισμα τῆς διακρίσεως, ἄς κρίνουν, ἄν οἱ ὁμιλητές εἶναι ἀληθινοὶ προφῆτες καί ὄχι. Καί ἄν λάβῃ ἀποκάλυψι ἄλλος, πού κάθεται, ὁ πρῶτος ἄς σιωπήσῃ. Μπορεῖτε δέ μέ τῆ σειρά νά προφητεύετε ὅλοι, γιά νά μαθαίνουν ὅλοι καί νά τιμῶνται ὅλοι».

● Ἀπαραίτητο στοιχεῖο κάθε λατρευτικῆς πράξεως εἶναι καί διδασκαλία, τό κήρυγμα, ὁ λόγος τῆς Γραφῆς. Ἡ Ἐκκλησία ἀκολουθεῖ τό ὑπόδειγμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, πού στῆ συναγωγή τῆς Ναζαρέτ ἀνοίξε τῆ Γραφή καί δίδαξε (Λουκ δ' 20). Καί σ' ὅλες τίς ἀκολουθίες καί Ἐκκλησία ἔχει ἀπαραίτητα ἀναγνώσματα, εἴτε ἀπό τούς ψαλμούς, εἴτε ἀπό τούς προφῆτες, εἴτε ἀπό τῆ Σοφία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἴτε Ἀποστολικά, εἴτε Εὐαγγελικά.

Στῆ σύναξι τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας φωτίζονταν ἀρκετοὶ χριστιανοὶ καί συνεργοῦσαν στό ἔργο τῆς διδασκῆς καί τῆς κατηχησεως, γενικῶς τῆς προφητείας.

Ὅταν καί ὡς πρός τό χάρισμα αὐτό ὑπῆρξε ἐκτροπή, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ θέτει περιορισμό: «Μη πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψέσθε» (Ἰακ. β' 1).

Ὅχι ἀνεξέλεγκτα χαρίσματα (στ. 30-31)

Ἀλλά καί ὁ Παῦλος δέν ἄφησε ἀνεξέλεγκτο τό διδάσκειν καί προφητεύειν. Δέν

εἶναι ξέφραγο ἀμπέλι καί Ἐκκλησία, γιά νά παίρνῃ ὁ ὁποιοσδήποτε τό λόγο, διότι νομίζει, ὅτι ἔχει φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

● **Πρῶτος περιορισμός:** «Ὅλοι οἱ προφητεῖται», οἱ διδάσκαλοι, ἔχουν τούς... ἐπιθεωρητές τους! Δέν εἶναι αὐτονόμο, ὅτι ἐπειδή κανεὶς εἶναι π.χ. κληρικός καί θεολόγος, τά λεγόμενά του εἶναι καί θέσφατα. Ὑπάρχει τό κριτήριο, πού ἐξετάζει. Εἶναι θεῖο. Εἶναι τό χάρισμα τῆς «διακρίσεως». «Προφητεῖαι δέ δύο καί τρεῖς λαλείτωσαν, καί οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν» (στ. 29).

● **Δεύτερος περιορισμός:** Ὁ τωρινός διδάσκαλος εἶναι ὁ κατοπινός ἀκροατής. Δέν τά ξέρεει ὅλα ἕνας. «Ἐάν δέ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθήμενῶ, ὁ πρῶτος σιγάτω» (στ. 30). Συνετός διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι αὐτός, πού ἀπό τό βῆμα πηγαίνει στό θρανίον, καί ἀπό τό θρανίον ἀνεβαίνει στό βῆμα.

Κάποιος ἄλλος ἐμφανίζεται, πού φωτίζεται περισσότερο ἀπό τό Θεό; Γιατί νά μὴ τοῦ παραχωρησῆς τό βῆμα; Γιατί νά μὴ καθῆσῆς κι ἐσύ ν' ἀκούσῆς; Μονοπῶλιό ἔχεις τό προφητικό (διδακτικό) χάρισμα;

Ὑπάρχουν κηρυκὲς καί σήμερα, πού ποτέ δέν καταδέχονται νά γίνωνται καί ἀκροατές. Ὑπάρχουν λειτουργοὶ τοῦ θυσιαστηρίου, πού δέν ἀφήνουν οὔτε τό συνεφημέριό τους νά μιλήσῃ. Κι ἄς λέγῃ ὁ Παῦλος: «Ἐάν δέ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθήμενῶ, ὁ πρῶτος σιγάτω» (στ. 30).

● **Τρίτος περιορισμός:** Δέν διδάσκει ὁ προφήτης μόνο γιά ν' ἀκούνε οἱ ἄλλοι καί νά ὠφελούνται. ἔχει καί ὁ ἴδιος ἀνάγκη νά μάθῃ, νά πληροφορηθῆ, νά διδαχθῆ, νά ἐνισχυθῆ, νά παρηγορηθῆ, καί ὠφεληθῆ: «Δύνασθε γάρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσι καί πάντες παρακαλῶνται» (στ. 31). Ὑπάρχει κίνδυνος νά θεωρησῆ τόν ἑαυτό του αὐτάρκη, νά πιστεύσῃ, ὅτι κάτι εἶναι, καί νά θεωρῆ, ὅτι ὅσα λέγει θά ἐκπληρωθοῦν ὅπωςδήποτε!

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τί διαφέρει καί μαντεία ἀπό τῆν προφητεία; Ὁ ἐγωισμός καί τό ἀνεξέλεγκτο μπορεῖ νά ὀδηγήσῃ σέ ἐκτροπή ἀπό τῆν «ὕψιαινονσαν διδασκαλίαν» (Τίτ. β' 1). Λέγει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Μαντείας καί προφητείας διαίρεσιν εἰσῆγαγε. Καί νῦν αὐτό διακρίνειν κελεύει καί σκοπεῖν, ὥστε μὴ παρεισδύναι διδάσκαλον διαβολικόν» (Ε.Π.Ε. 18α,506). Μετάφρασις: Παραγγέλλει νά ξεχωρίζουν τίς μαντείες ἀπό τίς προφητείες, καί νά προσέχουν, ὥστε νά μὴ παρεισφύσῃ διαβολικός διδάσκαλος.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἰσχυρός λόγος

Πειτούργημα ἐκκλησιαστικό χωρίς λόγο είναι ἥλιος χωρίς φωτισμό και θερμότητα! Ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ εἶναι πρωτίστως κήρυκας τοῦ λόγου. Ἐνανέωσις τοῦ κηρυκτικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας γίνεται κάθε Ὀκτώβριο. Ὡς πρὸς τὸ λόγο ὁ κατηχητής και κήρυκας, ὀφείλει:

- **Νᾶναι κάτοχος.** Νά κατέχει καλά τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως. Νᾶναι «ἀντεχόμενος τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου» (Τίτ. α' 9). Νάχη ὁ ἴδιος θαυμάσει τὸ λόγο. Νά γνωρίζη τὴ Γραφή, ὅπως αὐτὴν ἐξηγοῦν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

- **Νά κάνη τὸν ἀδελφὸ μέτοχο** τοῦ λόγου. «Δυνατός και παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ» (Τίτ. α' 9).

- **Νᾶναι κατηχητικός και παραμυθητικός** στοῦ λόγου του. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁ μάλιστα χαρακτηρίζει τὸν διδάσκαλον τοῦτο ἐστὶ τὸ δύνασθαι κατηχεῖν τὸν λόγον, οὐ πρόνοια οὐδεμία νῦν»

(Ε.Π.Ε. 24,42). Μετάφρασις: Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει ἰδιαίτερα τὸν ποιμένα και διδάσκαλο, εἶναι αὐτό: Τὸ νά μπορῆ νά διδάσκη τὸ λόγο, πού δυστυχῶς τώρα δέν ὑπάρχει καμμιά φροντίδα.

- **Νά ἀντέχη ὁ λόγος** του στόν ἀντίλογο τοῦ κόσμου.

- **Μέ τῇ σοφίᾳ** τοῦ Χριστοῦ νά κοινοτοποιῆ τίς θέσεις τῶν ἀντιχριστῶν. Ὁ πρωτομάρτυρας Στέφανος μιλοῦσε τόσο πειστικά ἀπ' τὴ Γραφή, ὥστε «οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ και τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει» (Πράξ. στ' 10). Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Ὁὐ χρεῖα κόμπου ρημάτων, ἀλλὰ φρενῶν και Γραφῶν ἐμπειρίας και ρημάτων δυνάμεως. Οὐχ ὄρας Παῦλον τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην ἅπασαν;» (Ε.Π.Ε. 24,42). Μετάφρασις: Δέν χρειάζονται μεγάλα λόγια, ἀλλὰ σύνεσις και γνώσις τῶν Γραφῶν και δυνάμις νοημάτων. Κοίτα τὸν Παῦλο. Μετέστρεψε ὅλη τὴν οἰκουμένην.

- **Σέ κάθε περίπτωσι ὁ ποιμένας** ὀφείλει νά χειρίζεται καλά τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

- **Τά πρόβατα** θέλουν τροφή, κατηχητικό, ἐποικοδομητικό λόγο.

- **Τά πρόβατα** θέλουν καθοδήγησι, ὀδηγητικό, ἀθηντικό λόγο.

- **Τά πρόβατα** θέλουν προστασία ἀπ' τοὺς λύκους, λόγο δυνατὸ, ἀντιρρητικό, ἐλεγκτικό. Ποικίλος εἶναι ὁ διδάσκαλος.

— *Ἄς εἶναι, Κύριε, εὐλογημένη και φέτος ἡ σπορά τοῦ κατηχητικοῦ και κηρυκτικοῦ λόγου!*

Ἐθνικιστικό ἢ ἐθνικό;

Ἔιναι ἐθνικιστικοὶ οἱ κύκλοι, πού ἀντέδρασαν και ἀντιδρῶν στοῦ «περίφημο» βιβλίου τῆς **Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ**; Δηλαδή, εἶναι φανατικοὶ σωβινιστές ἢ ἀνεγκέφαλοι πατριδοκάπη-

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικῶ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ και Ἀυστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές και ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

λοι; "Όταν μιλάς για τὰ ἀναντίρρητα ἱστορικά γεγονότα, **φανατικός** εἶσαι ἢ ἔχεις ὄντως **ἔθνικὴ συνείδησι**;

Δεκάδες οἱ ἐπισημάνσεις ἱστορικῆς ἀνακρίβειας στό βιβλίο. Ἐντοπίστηκαν **φρικαλέα λάθη** ἀπ' τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κι ἀπό πολιτικούς, ἐπιστημονικούς καί ἐκπαιδευτικούς φορεῖς. Καί φυσικά λόγο στό ὅλο πρόβλημα ἔχει καί ἡ **Ἐκκλησία**, πρώτη σέ προσφορά καί θυσίες στό ἱστορικό θαῦμα τῆς φυλῆς. Καί τόν ἐξέφρασε ἡ Ἐκκλησία τό λόγο τῆς.

- Εἶναι δυνατόν, λοιπόν, ὅλοι αὐτοί νά χαρακτηρίζονται **«ἔθνικιστές»;**

- Ἄγαποῦν ἀπλῶς τήν Ἑλλάδα. Αὐτό εἶναι κακό;

- Θέλου ἀναλλοίωτη τήν ἱστορικὴ μας **μνήμη**; Αὐτό εἶναι κακό;

- Ἐπιθυμοῦν τή διατήρησι τῆς ἑλληνορθόδοξης **ταυτότητας** σ' αὐτό τόν τόπο. Αὐτό εἶναι κακό;

- Τιμοῦν τοὺς **ἥρωες** καί τοὺς **μάρτυρες** τῆς φυλῆς. Αὐτό συνιστᾷ **«ἀνάξεισι πληγῶν τοῦ παρελθόντος»;**

- Ἐμμένουν στή **Συνταγματικὴ ἐπιταγή** γιά τό σκοπὸ τῆς Παιδείας, πού εἶναι ἡ ἔθνικὴ καί θρησκευτικὴ καλλιέργεια τῶν παιδιῶν. Αὐτό εἶναι ἔθνικιστικὸ καί σκοταδιστικὸ;

Δέν ξέρομε, ἂν ἡ μὴ ἄμεση ἀπόσυρσις τοῦ προσβλητικοῦ γιά τήν ἱστορία μας βιβλίου στοίχιζε στήν πρῶν ὑπουργό Παιδείας **κ. Μαριέττα Γιαννάκου** τή βουλευτικὴ τῆς ἔδρα. Ἴσως ν' ἀποδοκιμάστηκε ἀπὸ τμῆμα ψηφοφόρων τοῦ κυβερνῶντος κόμματος ἢ ὅλη στάσις τῆς.

Πάντως περισσότερο ἀπ' τήν **«ἐπιστημονικὴ ομάδα»** συγγραφῆς τοῦ βιβλίου κι ἀπ' τό Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο ὄφειλε νά σεβαστῆ τῆ ματωμένη ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ἔθνους.

Τόσα σχολικά βιβλία κάθε χρόνο ἀποσύρονται. Μόνο τό βιβλίο τῆς κ. Ρεπούση ἔπρεπε νά παραμείνῃ στὰ **θρανία** καί στὰ **κρανία** τῶν μικρῶν παιδιῶν;

Ἄν ἀληθεύῃ, ὅτι ἡ κ. Ρεπούση εἶναι θαυμάστρια τοῦ Μάρξ, οὔτε ὡς τελευταία εἶχε δικαίωμα νά καταγράψῃ ἱστορικά

γεγονότα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Γιά τόν ἀπλούστατο λόγο: Οἱ **μαρξιστές** δέν γράφουν ἱστορία. Ἐρμηνεύουν τήν ἱστορία μέ βάσι τό ἀθεϊστικὸ καί ἀντεθνικὸ **ιδεολογικοπολιτικὸ** τους **«πιστεύω»**.

- Αὐτοὶ διαστρεβλώνουν τήν ἱστορία.

- Ἄλλοι ἀγνοοῦν τήν ἱστορία.

- Κι ἄλλοι, κι αὐτοὶ εἶναι οἱ περισσότεροι, δέν σέβονται τήν ἱστορία.

Ἡ **ἱστορία** εἶναι γνῶσις τοῦ παρελθόντος, πού ἀποτελεῖ ὁδοδείκτη τοῦ παρόντος καί ὄραματισμὸ τοῦ μέλλοντος.

Τὸ πυράκτωμα τῆς ἀγάπης

Ἦ οὐκ ἀποκάλυψαν οἱ **πυρκαγιές** τοῦ τελευταίου δεκαήμερου τοῦ Αὐγούστου. Μόνο μέ τήν ἐπιδρομὴ τοῦ Ἱμπραήμ στήν **Πελοπόννησο** μπορεῖ νά συγκριθῆ ἡ καταστροφὴ. Ὀλόκληρη ἑβδομάδα καίγονταν ἡ Ἠλεία, ἡ Ἀρκαδία, ἡ Μεσσηνία, ἡ Λακωνία, ἡ Κορινθία, ἡ Εὐβοία. Λίγο πρὶν εἶχε κατῆ ἡ Αἰγιαλεία.

Οἱ ζημιές ἀνυπολόγιστες:

- Κάηκαν **δασικὲς ἐκτάσεις** 1.500.000 στρεμμάτων.

- Ἴσοπεδώθηκαν δεκάδες **χωριά**.

- Πυρπολήθηκαν ἑκατοντάδες **σπίτια**, ἐκκλησίες, σχολεῖα.

- Καταστράφηκαν **περιουσίες**.

- Χιλιάδες οἱ **ἄστεγοι**.

Τό χειρότερο:

- **66 ἀδελφοί** μας κάηκαν ζωντανοί. Ἡ **μάννα**, πού μαζί μέ τὰ μικρά τῆς, τήν ἀγκάλιασαν οἱ φλόγες, προκάλεσε παγκόσμια συγκίνησι. Σκέπασε τὰ τέσσερα παιδιά τῆς, γιά νά τὰ προφυλάξῃ ἀπ' τίς φλόγες. Οἱ φλόγες τήν ἔκαιψαν μαζί μέ τὰ παιδιά τῆς. Δέν μπόρεσαν νά κάψουν τή μητρικὴ ἀγάπη.

Οἱ πυρκαγιές ἀποκάλυψαν:

- Τήν ἄμεση **κινητοποίησι** τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Δόθηκαν οικονομικὲς ἐνισχύσεις στοὺς πυροπαθεῖς. Τό κράτος θά ξαναχτίσῃ τὰ καμμένα σπίτια.

- Τήν **αὐτοθυσία** τῶν πυροσβεστῶν, πού μερικοὶ κάηκαν πάνω στό καθῆκον.

- Τὰ αἰσθήματα **ἀγάπης** κοινωνικῶν φορέων, ἐπιχειρήσεων, ἀλλά καί τοῦ λα-

οὔ. Ἐσπευσαν νά καταθέσουν τό ξεχειλισμα τῆς καρδιάς τους. Τό «εἰ πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πᾶν μέλος» (Α' Κορ. ιβ' 26) φάνηκε μιά ακόμα φορά στήν πράξι.

• Τά **ἀγαθά στοιχεῖα**, πού κρύβει μέσα του ὁ νεοέλληνας. Κάποτε βγαίνει ἀπ' τό καβούκι τῆς φιλαυτίας του καί σπεύδει στό πλευρό τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ.

Ἄρνητικά φαινόμενα

Ἡ συναγερμὸς ἀγάπης καί συμπαραστάσεως στοὺς **πυροπαθεῖς**. Κράτος, Ἐκκλησία, ὁμογενεῖς, Κύπριοι εὐπατρίδες, ἐθελοντές, μικρά παιδιά, φτωχοὶ συνταξιούχοι, στρατεῖα ὅσοι συναγωνίστηκαν σέ προσφορά ὑπέρ τῶν πυροπαθῶν. Φάνηκαν βέβαια καί μελανὰ τινα:

• Συρροή **ἀπατεῶνων**. Ἐσπευσαν νά εἰσπράξουν τό ἐπίδομα γιά τοὺς πυροπαθεῖς. Χρειάστηκε νά κλειστοῦν στή φυλακή μερικοί, γιά νά ἐπιστρέψουν τά κλοπιμαῖα οἱ ἐκμεταλλευτές τοῦ πόνου.

• Ἡ **καταφρόνησις** τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ. Οὔτε τὰ ἐπίσημα πρόσωπα οὔτε οἱ ἀλλεπάλληλες ἐκπομπές τῶν Μ.Μ.Ε. μίλησαν καθόλου γιά ἀνάγκη προσευχῆς καί μετανοίας. Κινούμεθα σάν αὐτονομημένοι ἀπ' τὴν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ.

Χρήματα δίνουμε. Θεάρεστη πράξις. Μά πῶ θεάρεστη εἶναι ἡ **μετάνοια**. Κάθε δοκιμασία εἶναι ἰσχυρὴ καμπάνα γιά νά ξυπνήσουμε ἀπ' τὸν πνευματικὸ λήθαργο.

• Ἡ ἀπουσία **πλουσίων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν** ἀπ' τό συναγερμὸ τῆς ἀγάπης. Πρόσφεραν ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς κ.ἄ, σημαντικὰ ποσά. Καί ὁ λαὸς στή **δισκοφορία**.

Ἄλλὰ γιατί νά μὴν ἐκποιηθοῦν τὰ **χρυσᾶ** καί τὰ **ἀργυρᾶ** «τάματα» π.χ. τῆς Τήνου ὑπέρ τῶν πυροπαθῶν; Τί θᾶταν γιά τίς πλούσιες Μονές τοῦ **Ἁγίου Ὁρους** νά ἔδιναν μερικά ἑκατομμύρια εὐρώ ὑπέρ τῶν πολυπαθῶν πυροπαθῶν;

Πάντως ἡ **ἀγάπη** θαυματουργήσε καί στήν τελευταία τραγωδία. Μετέβαλε πολλοὺς Ἕλληνας (καί ξένους) σέ «ἀγγέλους,

λειτουργούς πυρός φλόγα» (Ἐβρ. α' 7). **Πυρακτώθηκαν** οἱ καρδιές κι ἔτρεξαν νά δροσίσουν ἀδελφούς, πού τοὺς κατέκαιε τό βιὸ καί τίς καρδιές ἡ πύρινη λαίλαπα.

Νέα Κυβέρνησις

Ἡ **Νέα Κυβέρνησις** ἐμπιστοσύνη ἔλαβε τό κόμμα τῆς Νέας Δημοκρατίας στὶς ἐκλογές τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 2007. Σχημάτισε κυβέρνησι, ἔστω καί μέ ὀριακὴ πλειοψηφία (152 βουλευτές). Ὁ πρωθυπουργός **κ. Κωνστ. Κααμανλῆς** καλεῖται νά διορθώσῃ λάθη καί νά συμπληρώσῃ ἐλλείψεις τῆς προηγούμενης ὑπ' αὐτόν διακυβερνήσεως, ἀλλὰ καί νά προχωρήσῃ σέ «**βαθεῖες -ὄπως λένε- τομές**».

• Ὁ πολὺς κόσμος βαθεῖα τομὴ θεωρεῖ τὴ λύσι τοῦ **ἀσφαλιστικοῦ**, χωρὶς νά θιγοῦν καμμιάς τάξεως τὰ κεκτημένα!

• Βαθεῖα τομὴ θεωροῦνται μεταρρυθμίσεις στήν **Παιδεία**, ὄχι ὅμως γιά οὐσιαστικὴ ἀναβάθμισί της, ἀλλὰ γιά βόλεμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος καί ἥσωνα προσπάθεια καί μάθησι.

• Βαθεῖα τομὴ στοὺς **δημόσιους ὀργανισμούς**, ὄχι γιά νά ἐξυγιανθοῦν, ἀλλὰ γιά νά διοριστοῦν «**ἡμέτεροι**».

Ἐλπίζουμε, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργός, ἔχοντας πλέον πείρα, θά προβῇ στὶς ἀληθινὰς τομές, πού ἔχει ἀνάγκη ὁ τόπος γιά νά συνεχίσῃ τὸν ἱστορικὸ του ρόλο.

• Τομὴ στή **διαφθορά** καί τὴ **διαπλοκή**. Χειρουργικὴ ἐπέμβασις στό σάπιο τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ὅσο κι ἂν πονέσουν καί ὑψηλὰ ἱστάμενοι. Ἐπὶ τέλος, νά ἐπικρατήσῃ ἡ τιμιότητα· τό «ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν» (Λουκ. γ' 14).

• Τομὴ στὰ **κέντρα διαφθορᾶς**. Νά κλείσουν τὰ νυκτερινὰ κέντρα, ὅπου σαπίζει τό μέλλον τοῦ τόπου. Ἄλλοίμονο, ἂν κι ὁ νῦν πρωθυπουργός ταυτίζεται μέ ἀποθανόντα πολιτικὸ, πού ὠνόμαζε «**πολιτιστικὰ κέντρα**» τὰ ἄντρα τῆς ἀκολασίας, τὰ «**στέκια**» τῶν ναρκωτικῶν!

• Τομὴ στήν **παραπαιδεία**. Νά σταματήσουν τὰ φροντιστήρια. Νά λειτουργῇ ἀποδοτικὰ ἡ **δωρεάν παιδεία**. Κι ἂν αὐτό δέν εἶναι ἐφικτό, τουλάχιστον ν' ἀ-

παγορευτή ή λειτουργία φροντιστηρίων και άθλοπαιδιών τό **πρωί τῆς Κυριακῆς**.

Όταν οὐσιαστικά «ἀπαγορεύουμε» στά παιδιά τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς, ποιά ἐγγύησις παραμένει γιά ἕνα υγιέστερο μέλλον;

• Τομή στήν **ἐγκληματική δραστηριότητα**. Καλά εἶναι, κ. πρωθυπουργέ, τά εὐεργετήματα ὑπέρ τῶν πολυτέκνων.

Ἄλλ' ἀπ' τήν ἄλλη μεριά διατηρεῖτε ὡς κυβέρνησις τόν ἐθνικοτόνο νόμο ὑπέρ τῶν **ἐκτρώσεων!** Βγῆτε καί πέστε εὐθαρσῶς: «Καταργοῦμε τόν ἐγκληματικό νόμο, πού ἐπιτρέπει τίς ἀμβλώσεις». Καί τότε θά δῆτε τό λαό κοντά σας!

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2008

Κυκλοφορεῖ τό Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής» τοῦ ἔτους 2008.

Ἀφιερωμένο:

στόν ἅγιο λειτουργό τόν **Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο**, μέ ἀφορμή τά 1600 ἔτη ἀπ' τή μαρτυρική του κοίμησι.

Τιμᾶται 0.80 € (ὀγδόντα λεπτά).

Γιά ποσότητα, ἔκπτωσης 30 %.

Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.

• Τομή στίς **ἀκόλαστες ἀπαιτήσεις τῆς Ε.Ε.** Ἐδῶ εἶναι Ἑλλάδα! Δέν πρέπει νά περάσουν οἱ ὁμοφυλοφιλικές ὀρέξεις καί διεκδικήσεις.

Τέτοιες τομές ζητάει ὁ λαός. Ἀνατροπές τῆς διαφθορᾶς. Ἀποφάσεις γιά ἐξυγίανσι τοῦ ἐλληνικοῦ βίου.

Ἀποστήματα!

Ἔπρεπε νά χαίρωνται, κι ὁμως λυποῦνται. Πρόκειται γιά δεσποτάδες (εὐτυχῶς λίγους), πού πανικοβάλλονται ὅταν στήν περιφέρειά τους **ἀνιδιοτελεῖς χριστιανοί** ἐργάζονται γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ. Δέν ζητᾶνε ἐπαίνους. Ζητᾶνε τήν **εὐλογία** τοῦ ἐπισκόπου γιά τήν ἱεραποστολική τους διακονία.

Κι ὁ ἐπίσκοπος, ἀντί νά χαίρεται γιά «τήν ἀγάπην καί τήν πίστιν, ἣν ἔχουσιν πρὸς τόν Κύριον Ἰησοῦν καί εἰς πάντας τοὺς ἁγίους» (Φιλημ. στ. 5), τοὺς περιλούει μέ κοσμητικά ἐπίθετα: «Ἐξωεκκλησιαστικοί», «ὀργανωσιακοί»!

• Κάποιος μάλιστα ἀποκάλεσε ὁμάδα χριστιανῶν νέων «**ἀπόστημα**» στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού πρέπει ν' ἀποκοπῆ!

• Ὑπάρχει δυστυχῶς ἀπόστημα στό ἐκκλησιαστικό σῶμα. Εἶναι οἱ τόσοι **ἀνώμαλοι**, πού τυλίχτηκαν σέ ράσα! Αὐτοί ν' ἀποκοποῦν, καί μάλιστα ἀμέσως καί «ἀποτόμως» (Β' Κορ. ιγ' 10). Καί ὄχι τά **εὐσεβέστερα** μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι οἱ διάκονοι τῶν Ὁρθοδόξων **Ἀδελφοτήτων** καί **Συλλόγων**.

Δέκα εὐρώ ή ἐτίσια συνδρομή

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**.

• Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής**», Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).

• Τραπεζικός Λογαριασμός:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

• Τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμα στό ὄνομα ἀπλῶς «**Βαπτιστής**».